

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญ เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี อยู่ระหว่างกระบวนการกำหนดมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับรวมเล่มปี 2568 (Bound Volume 2025 Consolidated without early application) โดยจะมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568

การเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับปรับปรุง 2568 นั้น เป็นการปรับปรุงทั้งหมด 1 เรื่อง ซึ่งการปรับปรุงนี้เป็นการปรับปรุงเพื่อให้มาตรฐานมีความชัดเจนและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจุบันอยู่ระหว่างขั้นตอนการนำเสนอคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณา ทั้งนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานฯ รวมจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

การแก้ไข/ปรับปรุง	มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ได้รับผลกระทบ
การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยน การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยน แก้ไขตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กำหนดให้กิจการปฏิบัติตามแนวทางที่สอดคล้องกันในการ ประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนไปเป็นสกุลเงิน อื่นได้หรือไม่ และเมื่อไม่เป็นเช่นนั้น ให้กำหนดอัตรา แลกเปลี่ยนที่จะใช้และเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว	ร่าง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำมาตรฐานการ รายงานทางการเงินมาใช้เป็นครั้งแรก

การสัมมนาพิจารณา (Hearing)

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินจำนวน 2 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการกำหนด มาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้นและอยู่ ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา อาจมีการเปลี่ยนแปลงใน ภายหลัง

สภาวิชาชีพบัญชี โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างมาตรฐานฯ ฉบับดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์สภาวิชาชีพบัญชี โดยมีระยะเวลารับฟังความคิดเห็นอย่าง น้อย 30 วัน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงขอความร่วมมือจากท่านในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะภายในวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2568 โดยสามารถนำส่งข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของ ท่านได้ที่

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

📍 สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์
เลขที่ 133 ถนนสุขุมวิท 21 (อโศกมนตรี)
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

หรือ

✉ academic-fap@tfac.or.th

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขอขอบคุณ
ในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ร่าง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

คำนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฉบับรวมเล่มปี 2568 (IAS 21: The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates (Bound volume 2025 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2568	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข 60ก ถึง 60ฐ และภาคผนวก ก	การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยน
2567	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2566	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2563	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 16 และ 60ก และแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้****

ร่าง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
คำนิยาม	8
การขยายความคำนิยาม	9
สรุปแนวทางการบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้	17
การประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก11 ถึง ก17)	19ก
การรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	20
การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก	20
การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในรอบระยะเวลาถัดมา	23
การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน	27
การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	35
การใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	38
การแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน	38
การแปลงค่าของหน่วยงานต่างประเทศ	44
การจำหน่ายหรือการจำหน่ายบางส่วนของหน่วยงานต่างประเทศ	48
ผลกระทบทางภาษีของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมด	50
การเปิดเผยข้อมูล	51
วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน	58
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	61
ภาคผนวก	
ก แนวทางปฏิบัติ	

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 62 และภาคผนวก ก ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชีให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1 กิจการอาจมีกิจกรรมเกี่ยวกับต่างประเทศได้ 2 ทาง คือ อาจมีรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หรืออาจมีหน่วยงานต่างประเทศ นอกจากนี้กิจการอาจแสดงงบการเงินในสกุลเงินต่างประเทศ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการนำรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศและหน่วยงานต่างประเทศมารวมไว้ในงบการเงินของกิจการ และวิธีการแปลงค่างบการเงินให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน
- 2 ประเด็นหลัก คือการพิจารณาว่าจะใช้อัตราแลกเปลี่ยนใด และจะรายงานผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในงบการเงินอย่างไร

ขอบเขต

- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับ
 - 3.1 การบัญชีสำหรับรายการและยอดคงเหลือที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ยกเว้นรายการและยอดคงเหลือของอนุพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
 - 3.2 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ เพื่อนำไปรวมในงบการเงินของกิจการตามวิธีการจัดทำงบการเงินรวมหรืองบการเงินที่บันทึกเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย และ
 - 3.3 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ ให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน
- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 นำมาใช้กับอนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศหลายประเภท ดังนั้น อนุพันธ์ดังกล่าวไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม อนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศบางประเภท ซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงิน ฉบับที่ 9 (เช่น อนุพันธ์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศบางรายการที่แฝงอยู่ในสัญญาอื่น ๆ) จะอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ นอกจากนี้ให้ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในกรณีที่กิจการแปลงค่าอนุพันธ์จากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงินของกิจการนั้น

- 5 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ให้นำไปใช้กับการบัญชีสำหรับการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้แนวปฏิบัติเรื่องการบัญชีป้องกันความเสี่ยง
- 6 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับกรณีที่มีการนำเสนอการเงินเป็นเงินตราต่างประเทศ และได้ให้ข้อกำหนดเพื่อให้งบการเงินเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้กำหนดข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ในกรณีที่การแปลงค่าข้อมูลทางการเงินให้เป็นเงินตราต่างประเทศไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้
- 7 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ให้นำไปปฏิบัติกับการนำเสนอกระแสเงินสดของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือการแปลงค่ากระแสเงินสดของหน่วยงานในต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด)

คำนิยาม

- 8 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

อัตราปิด	หมายถึง	อัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน
สามารถแลกเปลี่ยนได้	หมายถึง	สกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ เมื่อกิจการสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งภายในกรอบเวลาที่ได้นับถึงความล่าช้าที่เกิดจากการดำเนินการตามปกติ และการแลกเปลี่ยนนั้นดำเนินการผ่านกลไกตลาดหรือวิธีการแลกเปลี่ยนที่ทำให้การธุรกรรมนั้นก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่สามารถใช้บังคับได้
ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน	หมายถึง	ผลต่างที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าจำนวนหน่วยของเงินสกุลหนึ่งไปเป็นอีกสกุลหนึ่งด้วยอัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างไป

อัตราแลกเปลี่ยน	หมายถึง	อัตราที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราสองสกุล
มูลค่ายุติธรรม	หมายถึง	ราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)
เงินตราต่างประเทศ	หมายถึง	เงินตราสกุลอื่น นอกเหนือจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
หน่วยงานต่างประเทศ	หมายถึง	บริษัทย่อย บริษัทร่วม การร่วมการงาน หรือสาขาของกิจการที่เสนองบการเงิน โดยมีกิจกรรมหรือการประกอบกิจกรรมในประเทศอื่น หรือในสกุลเงินอื่น นอกจากประเทศหรือสกุลเงินของกิจการที่เสนองบการเงิน
สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน	หมายถึง	สกุลเงินที่ใช้ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลัก ซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่
กลุ่มกิจการ	หมายถึง	บริษัทใหญ่และบริษัทย่อยทั้งหมดของบริษัทใหญ่
รายการที่เป็นตัวเงิน	หมายถึง	หน่วยของสกุลเงินที่ถือไว้ และสินทรัพย์และหนี้สินที่จะได้รับ หรือที่จะต้องชำระเป็นจำนวนเงินที่กำหนดไว้แน่นอน หรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน
เงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ	หมายถึง	ส่วนได้เสียในสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน
สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน	หมายถึง	สกุลเงินที่ใช้ในการเสนองบการเงิน

อัตราแลกเปลี่ยนทันที หมายถึง **อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที**

การขยายความคำนิยาม

สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10)

- 8ก กิจการต้องประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่
- 8ก.1 ณ วันที่วัดมูลค่า และ
- 8ก.2 เพื่อจุดประสงค์ที่ระบุ
- 8ข ณ วันที่วัดมูลค่าเพื่อจุดประสงค์ที่ระบุ หากกิจการสามารถได้มาซึ่งจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญ
ของอีกสกุลเงินหนึ่ง แสดงว่าสกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้

สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

- 9 โดยปกติสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลัก ซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ หมายถึง สภาพแวดล้อม
ทางเศรษฐกิจที่กิจการก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับและจ่ายที่สำคัญ ดังนั้น กิจการต้องพิจารณา
ปัจจัยดังต่อไปนี้ในการระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน
- 9.1 สกุลเงิน
- 9.1.1 ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อราคาขายของสินค้าและบริการ (มักเป็นสกุลเงิน
ที่ใช้กำหนดและชำระราคาขายของสินค้าและบริการ) และ
- 9.1.2 ของประเทศซึ่งภาวะการแข่งขัน และกฎข้อบังคับส่วนใหญ่เป็นตัวกำหนด
ราคาขายของสินค้าและบริการ
- 9.2 สกุลเงินที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ เช่น ค่าแรงงาน
วัตถุดิบ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ (มักเป็นสกุลเงินที่ใช้กำหนดและชำระต้นทุนดังกล่าว)
- 10 ปัจจัยต่างๆ ที่อาจช่วยในการระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีดังต่อไปนี้
- 10.1 สกุลเงินที่ได้มาจากกิจกรรมจัดหาเงิน (กล่าวคือ การออกตราสารหนี้และตราสารทุน)
- 10.2 สกุลเงินที่ได้รับจากกิจกรรมดำเนินงานและมักจะดำรงไว้ในสกุลเงินนั้นๆ
- 11 กิจการต้องพิจารณาปัจจัยเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของ
หน่วยงานต่างประเทศ และพิจารณาว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศนั้น
เป็นสกุลเงินเดียวกันกับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงินหรือไม่
(กิจการที่เสนองบการเงินในกรณีนี้ คือกิจการที่มีหน่วยงานต่างประเทศ ได้แก่ บริษัทย่อย สาขา
บริษัทร่วมหรือการร่วมการงาน)
- 11.1 ให้ประเมินว่าธุรกรรมต่างๆ ของหน่วยงานต่างประเทศนั้นเป็นส่วนขยายของกิจการ
ที่เสนองบการเงินมากกว่าที่จะเป็นการดำเนินงานที่เป็นเอกเทศอย่างมีนัยสำคัญ
ตัวอย่างกรณีแรก คือ เมื่อหน่วยงานต่างประเทศมีหน้าที่เพียงขายสินค้าซึ่งนำเข้าจาก

- กิจการที่เสนองบการเงินและส่งเงินที่ได้ให้กิจการที่เสนองบการเงิน ตัวอย่างกรณีหลังคือเมื่อหน่วยงานต่างประเทศนั้นเก็บสะสมเงินและก่อให้เกิดรายการที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ ก่อให้เกิดรายได้ ค่าใช้จ่าย และมีการกู้ยืม โดยรายการส่วนใหญ่เป็นเงินสกุลท้องถิ่น
- 11.2 ให้ประเมินว่ารายการที่มีกับกิจการที่เสนองบการเงินมีสัดส่วนมากหรือน้อยเมื่อเทียบกับธุรกรรมของหน่วยงานต่างประเทศ
- 11.3 ให้ประเมินว่ากระแสเงินสดจากธุรกรรมของหน่วยงานต่างประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อกระแสเงินสดของกิจการที่เสนองบการเงิน และพร้อมทุกเมื่อที่จะส่งเงินออกไปยังกิจการที่เสนองบการเงิน
- 11.4 ให้ประเมินว่าหากปราศจากเงินทุนสนับสนุนจากกิจการที่เสนองบการเงินแล้ว กระแสเงินสดจากธุรกรรมของหน่วยงานต่างประเทศมีเพียงพอที่จะชำระภาระหนี้สินที่มีอยู่และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามปกติ
- 12 กรณีที่ข้อบ่งชี้ข้างต้นไม่เป็นไปในทางเดียวกันและสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่เด่นชัด ผู้บริหารต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องเป็นสกุลเงินที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมที่สุดของผลกระทบทางเศรษฐกิจของรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ในการนี้ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญต่อข้อบ่งชี้ที่สำคัญในย่อหน้าที่ 9 ก่อนการพิจารณาข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ 10 และ 11 ซึ่งกำหนดให้เป็นหลักฐานสนับสนุนเพิ่มเติมในการกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
- 13 สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการจะสะท้อนให้เห็นถึงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสกุลเงิน ดังนั้น เมื่อได้กำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแล้ว สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยกเว้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น
- 14 หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง กิจการต้องปรับงบการเงินใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 กิจการไม่สามารถหลีกเลี่ยงการปรับงบการเงินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว โดยหลีกเลี่ยงไปใช้สกุลเงินอื่นเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานโดยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (เช่น การใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่)

เงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

- 15 กิจการอาจมีรายการที่เป็นตัวเงินที่เป็นลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับหน่วยงานต่างประเทศ รายการดังกล่าวมิได้คาดหมายว่าจะมีแผนการชำระหนี้หรือไม่มีความเป็นไปได้ว่าจะชำระเงินในอนาคตอันใกล้นี้ หากพิจารณาจากเนื้อหาสาระแล้ว รายการนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศของกิจการ และให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 และ 33 รายการที่เป็นตัวเงินดังกล่าวอาจรวมถึงลูกหนี้หรือเงินกู้ยืมระยะยาว แต่ไม่รวมลูกหนี้การค้าหรือเจ้าหนี้การค้า

- 15ก กิจการที่มีรายการที่เป็นตัวเงินจากลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับหน่วยงานต่างประเทศตามย่อหน้าที่ 15 อาจเป็นบริษัทย่อยของกลุ่มกิจการได้ เช่น กิจการมีบริษัทย่อย 2 แห่ง คือ บริษัท ก และบริษัท ข โดยที่บริษัท ข นั้น เป็นหน่วยงานต่างประเทศ บริษัท ก ให้เงินกู้ยืมแก่บริษัท ข ลูกหนี้เงินให้กู้ยืมดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในบริษัท ข หากไม่มีแผนการชำระหนี้ หรือไม่คาดว่าจะมีการชำระในอนาคตอันใกล้ ในกรณีที่ บริษัท ก เป็นหน่วยงานต่างประเทศ ข้อพิจารณาดังกล่าวยังคงใช้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

รายการที่เป็นตัวเงิน

- 16 ลักษณะสำคัญของรายการที่เป็นตัวเงิน คือ สิทธิที่จะได้รับ (หรือภาระที่จะส่งมอบ) จำนวนเงินที่กำหนดได้แน่นอนหรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ตัวอย่างดังกล่าวรวมถึงเงินบำนาญและผลประโยชน์อื่นของพนักงานที่จะต้องจ่ายเป็นเงินสด ประมาณการหนี้สินที่ต้องชำระด้วยเงินสด หนี้สินตามสัญญาเช่า และเงินสดปันผลซึ่งรับรู้เป็นหนี้สิน ในทำนองเดียวกัน สัญญาที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) ตราสารทุนของกิจการในจำนวนหน่วยที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ หรือ สัญญาที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) สินทรัพย์ในจำนวนเงินซึ่งอาจเปลี่ยนแปลง โดยมูลค่ายุติธรรมที่จะได้รับ (หรือส่งมอบ) เท่ากับจำนวนเงินคงที่หรือจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ซึ่งสามารถกำหนดได้ถือเป็นรายการที่เป็นตัวเงิน ในทางตรงกันข้ามลักษณะสำคัญของรายการที่ไม่ใช่ตัวเงิน คือ การไม่มีสิทธิที่จะได้รับ (หรือภาระที่จะส่งมอบ) จำนวนเงินที่กำหนดได้แน่นอนหรือจำนวนเงินที่สามารถทราบได้ในจำนวนหน่วยของสกุลเงิน ตัวอย่างดังกล่าวรวมถึง เงินจ่ายล่วงหน้าสำหรับสินค้าและบริการ ค่าความนิยม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน สินค้าคงเหลือที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์สิทธิการใช้ และประมาณการหนี้สินต่างๆ ที่ต้องชำระด้วยการส่งมอบสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน

สรุปแนวทางการบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

- 17 ในการจัดทำงบการเงิน กิจการแต่ละกิจการไม่ว่าจะเป็นบริษัทเดียว กิจการที่มีหน่วยงานในต่างประเทศ (เช่น บริษัทใหญ่) หรือหน่วยงานต่างประเทศ (เช่น บริษัทย่อย หรือสาขาของกิจการ) ต้องกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามย่อหน้าที่ 9 ถึง 14 โดยกิจการต้องแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน และรายงานผลกระทบจากการแปลงค่าดังกล่าวตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 20 ถึง 37 และ 50
- 18 กิจการที่เสนองบการเงินมักประกอบด้วยหลายกิจการ (เช่น กลุ่มกิจการที่ประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยแห่งหนึ่งหรือมากกว่านั้น) กิจการหลายประเภทเหล่านั้น (ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือมิใช่สมาชิกของกลุ่มก็ตาม) อาจมีการลงทุนในบริษัทร่วมหรือการร่วมการงานหรือบริษัทเหล่านั้นอาจมีสาขาด้วย จึงมีความจำเป็นที่กิจการที่เสนองบการเงินต้องรวมรายการสำคัญอันเป็นผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการแต่ละกิจการแสดงไว้ในงบการเงินด้วย

และต้องแปลงค่ารายการเหล่านั้นเป็นสกุลเงิน ซึ่งกิจการที่เสนองบการเงินใช้ในการจัดทำงบการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อ่อนุญาตให้กิจการนำเสนองบการเงินด้วยสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการแต่ละกิจการ ซึ่งอยู่ภายใต้กิจการที่เสนองบการเงิน ซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่แตกต่างจากสกุลเงิน ที่ใช้นำเสนองบการเงิน ให้ดูย่อหน้าที่ 38 ถึง 50

- 19 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อ่อนุญาตให้กิจการที่เป็นบริษัทเดี่ยว หรือกิจการซึ่งจัดทำงบการเงิน เฉพาะกิจการตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ นำเสนองบการเงินด้วยสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) ก็ได้ ถ้าสกุลเงินที่ใช้ นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานและฐานะ การเงินต้องมีการแปลงค่าให้อยู่ในรูปสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ตามที่อธิบายไว้ใน ย่อหน้าที่ 38 ถึง 50

การประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก11 ถึง ก17)

- 19ก กิจการต้องประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันที่วัดมูลค่าเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถ แลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันดังกล่าว (ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 8 ก ถึง 8ข และ ก2 ถึง ก10) วัดอุปสงค์ของกิจการในการประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อให้ อัตราแลกเปลี่ยนนั้นสะท้อนอัตราในการทำรายการที่อาจเกิดขึ้นในสภาพปกติ ณ วันที่วัดมูลค่า ระหว่างผู้ร่วมตลาดภายใต้สภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น

การรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

- 20 รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หมายถึง รายการที่กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือ จะต้องชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ รวมถึงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการ
- 20.1 ซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งกำหนดราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ
 - 20.2 กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินด้วยจำนวนเงินที่จะต้องชำระ หรือได้รับชำระคืนเป็นเงินตรา ต่างประเทศ หรือ
 - 20.3 ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ หรือก่อหรือชำระหนี้สิน ซึ่งกำหนดค่าเป็นเงินตรา ต่างประเทศ
- 21 รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศต้องรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการ ดำเนินงาน โดยการแปลงจำนวนเงินตราต่างประเทศด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุล เงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับเงินต่างประเทศ ณ วันที่เกิดรายการ

- 22 วันที่เกิดรายการ คือ วันที่รายการเป็นไปตามเงื่อนไขการรับรู้รายการครั้งแรกตามมาตรฐานการบัญชี ในทางปฏิบัติ อัตราแลกเปลี่ยนที่ประมาณขึ้นซึ่งใกล้เคียงกับอัตราแลกเปลี่ยนจริง ณ วันที่เกิดรายการมักจะถูกนำมาใช้ เช่น อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยในรอบสัปดาห์หรือรอบเดือนอาจถูกนำมาใช้สำหรับรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศทั้งหมดที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หากอัตราแลกเปลี่ยนนั้นผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ การใช้อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยในรอบระยะเวลานั้นอาจไม่เหมาะสม

การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในรอบระยะเวลาถัดมา

- 23 ณ ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 23.1 รายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศให้แปลงค่าโดยใช้อัตราปิด
- 23.2 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ
- 23.3 รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยมูลค่ายุติธรรมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่วัดมูลค่ายุติธรรมนั้น
- 24 มูลค่าตามบัญชีของแต่ละรายการจะถูกกำหนดค่าตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจใช้มูลค่ายุติธรรม หรือราคาทุนเดิม ซึ่งมีรายละเอียดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ไม่ว่ามูลค่าตามบัญชีจะแสดงไว้ด้วยราคาทุนเดิมหรือด้วยมูลค่ายุติธรรม ถ้าเป็นรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศแล้ว จะต้องแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 25 มูลค่าตามบัญชีของรายการบางรายการถูกกำหนดมาจากการเปรียบเทียบจำนวนเงินตั้งแต่สองจำนวนขึ้นไป เช่น มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือคือราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ ในทำนองเดียวกัน มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีการด้อยค่า คือ ราคาที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีก่อนพิจารณาการขาดทุนจากการด้อยค่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ หากสินทรัพย์นั้นเป็นสินทรัพย์ที่มีใช้ตัวเงินและมีการวัดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ มูลค่าตามบัญชีจะกำหนดขึ้นโดยการเปรียบเทียบระหว่าง
- 25.1 ราคาทุนหรือมูลค่าตามบัญชี (แล้วแต่กรณี) ซึ่งแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ราคาถูกกำหนด (นั่นคือ อัตรา ณ วันที่เกิดรายการสำหรับรายการซึ่งวัดค่าด้วยราคาทุนเดิม) และ
- 25.2 มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือ มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (แล้วแต่กรณี) ซึ่งแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่มูลค่าถูกกำหนด (เช่น อัตราปิด ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)
- ผลกระทบของการเปรียบเทียบนี้อาจทำให้เกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ถูกรับรู้ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแต่จะไม่มีรับรู้เป็นเงินตราต่างประเทศหรือในทางกลับกัน

- 26 เมื่อมีอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถใช้ได้หลาย ๆ อัตรา อัตราที่ใช้ควรพิจารณาจากกระแสเงินสดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับรายการหรือยอดคงเหลือที่จะมีการชำระกันโดยให้อัตราเสมือนหนึ่งว่ากระแสเงินสดได้เกิดขึ้น ณ วันที่วัดมูลค่า

การรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน

- 27 ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 3.1 และ 5 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ใช้สำหรับการบัญชีป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยได้กำหนดให้กิจการปฏิบัติกับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติสำหรับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้รับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของรายการที่เป็นตัวเงิน ซึ่งเข้าเงื่อนไขเกณฑ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่มีประสิทธิผลไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตั้งแต่เริ่มต้น
- 28 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการชำระเงินของรายการที่เป็นตัวเงินหรือจากการแปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินของกิจการด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งแตกต่างไปจากอัตราแลกเปลี่ยนเดิมที่ใช้ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในระหว่างรอบระยะเวลา หรือที่ได้รับงานไว้ในงบการเงินของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ให้รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ยกเว้นผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการที่กล่าวในย่อหน้าที่ 32
- 29 เมื่อรายการที่เป็นตัวเงินเกิดขึ้นจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศและมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างวันที่เกิดรายการกับวันที่มีการชำระเงินของรายการดังกล่าว ทำให้เกิดผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยน ถ้ารายการดังกล่าวชำระเงินภายในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันกับรอบระยะเวลาที่เกิดรายการนั้น กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้ารายการดังกล่าวชำระเงินในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีจนถึงวันที่มีการชำระเงินด้วยอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
- 30 เมื่อมีการรับรู้รายการกำไรหรือขาดทุนของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น องค์ประกอบของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนนั้นจะต้องรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นด้วย ในทางตรงข้าม เมื่อมีการรับรู้กำไรหรือขาดทุนของรายการที่ไม่เป็นตัวเงินไว้ในกำไรหรือขาดทุน องค์ประกอบของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนนั้นจะต้องรับรู้ไว้ในกำไรหรือขาดทุนด้วย
- 31 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับกำหนดให้กิจการรับรู้กำไรหรือขาดทุนไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กำหนดให้กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการตีราคาใหม่ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากสินทรัพย์ดังกล่าวถูกวัดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ ย่อหน้าที่ 23.3 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้จำนวนเงินที่มี

- การปรับมูลค่าใหม่แปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ประเมิน จึงมีผลให้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นด้วย
- 32 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการที่เป็นตัวเงินซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 15) จะต้องรับรู้ไว้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับงบการเงินเฉพาะกิจการของกิจการที่เสนองบการเงินหรือรับรู้ไว้ในงบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศแล้วแต่กรณี ส่วนในงบการเงินที่รวมหน่วยงานในต่างประเทศและกิจการที่เสนองบการเงิน (เช่น งบการเงินรวมเมื่อหน่วยงานในต่างประเทศเป็นบริษัทย่อยแห่งหนึ่งของกิจการ) กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเริ่มต้นไว้แยกต่างหากในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและต้องจัดประเภทจากส่วนของเจ้าของไปกำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการจำหน่ายเงินลงทุนสุทธิตามย่อหน้าที่ 48
- 33 หากรายการที่เป็นตัวเงินถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศของกิจการที่เสนองบการเงิน และเป็นรายการซึ่งอยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงิน ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินของแต่ละหน่วยงานต่างประเทศตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ในกรณีที่รายการดังกล่าวเป็นรายการในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินเฉพาะกิจการของกิจการที่เสนองบการเงินตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 หากรายการที่เป็นตัวเงินดังกล่าวอยู่ในสกุลเงินนอกเหนือจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนองบการเงินหรือหน่วยงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในงบการเงินเฉพาะกิจการที่เสนองบการเงินและงบการเงินแต่ละหน่วยของหน่วยงานต่างประเทศตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 กิจการที่เสนองบการเงินต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนนั้นไว้ต่างหากในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงบการเงินซึ่งรวมหน่วยงานต่างประเทศและกิจการที่รายงาน (นั่นคือ งบการเงินที่นำหน่วยงานต่างประเทศมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมหรือที่นำหน่วยงานต่างประเทศมารวมด้วยวิธีส่วนได้เสีย)
- 34 เมื่อกิจการจัดทำบัญชีและบันทึกรายการในสกุลเงินอื่นที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานนั้น ณ เวลาที่กิจการจัดทำงบการเงิน กิจการต้องแปลงค่าทุกรายการให้อยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามข้อกำหนดที่ระบุตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 20 ถึง 26 การแปลงค่านี้ทำให้ได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับการบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงินที่อยู่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้น เช่น ให้แปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานด้วยอัตราปิด และให้แปลงค่ารายการที่ไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งวัดมูลค่าด้วยเกณฑ์ราคาทุนเดิมด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รับรู้รายการซึ่งมีผลในการรับรู้รายการ

การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

- 35 เมื่อมีการเปลี่ยนสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการต้องถือปฏิบัติตามขั้นตอนการแปลงค่าให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสกุลใหม่โดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 36 ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 13 สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการจะสะท้อนให้เห็นถึงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้น ดังนั้น เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ถูกกำหนดไว้แล้ว จะเปลี่ยนแปลงได้ก็ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้น เช่น การเปลี่ยนแปลงในสกุลเงินที่มีผลกระทบอย่างมากต่อราคาขายสินค้าและบริการอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ
- 37 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานต้องรับรู้รายการนับจากวันที่เปลี่ยนโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป อีกนัยหนึ่งกิจการจะต้องแปลงค่ารายการทั้งหมดให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสกุลใหม่ด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เปลี่ยนแปลง ผลของการแปลงค่ารายการที่ไม่เป็นตัวเงินให้ถือเสมือนเป็นราคาทุนเดิม ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าของหน่วยงานต่างประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ได้รับรู้ในกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 32 และ 39.3 จะไม่มีการจัดประเภทจากส่วนของเจ้าของไปกำไรหรือขาดทุนจนกว่าจะมีการจำหน่ายหน่วยงานนั้น

การใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

การแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน

- 38 กิจการอาจนำเสนองบการเงินด้วยสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่ง (หรือหลายสกุลเงิน) ก็ได้ หากสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการต้องแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน เช่น เมื่อกลุ่มกิจการประกอบด้วยหลายกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแตกต่างกัน ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของแต่ละกิจการจะต้องแสดงด้วยสกุลเงินสกุลหนึ่งที่ใช้ร่วมกันเพื่อใช้นำเสนองบการเงินรวม
- 39 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีใช้สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ซึ่งเป็นสกุลเงินที่แตกต่างออกไป ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้
- 39.1 สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบฐานะการเงินแต่ละรอบระยะเวลา (นั่นคือ รวมถึง งบฐานะการเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราปิด ณ วันที่ของแต่ละงบฐานะการเงินนั้น

- 39.2 รายได้และค่าใช้จ่ายในแต่ละงบการเงินซึ่งแสดงกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (รวมถึงงบที่นำมาแสดงเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ
- 39.3 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมดให้รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 40 ในทางปฏิบัติ อัตราที่ประมาณขึ้นซึ่งใกล้เคียงกับอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ เช่น อัตราถัวเฉลี่ยของรอบระยะเวลาหนึ่งๆ มักจะถูกนำมาใช้ในการแปลงค่ารายการรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม การใช้อัตราถัวเฉลี่ยของรอบระยะเวลาหนึ่งๆ จะไม่เหมาะสมถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ
- 41 ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 39.3 เกิดขึ้นจาก
- 41.1 การแปลงค่ารายการรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยอัตราแลกเปลี่ยนของวันที่เกิดรายการ และการแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินด้วยอัตราปิด
- 41.2 การแปลงค่าสินทรัพย์สุทธิยกมาด้วยอัตราปิดซึ่งต่างจากอัตราปิดเดิม
- ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนเหล่านี้จะไม่รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบันและในอนาคต ผลสะสมของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจะถูกแสดงแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นจนกว่าจะมีการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศนั้น
- ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเกี่ยวกับหน่วยงานต่างประเทศซึ่งนำมาจัดทำงบการเงินรวมในกรณีที่กิจการที่เสนองบการเงินไม่ได้เป็นเจ้าของทั้งหมดในหน่วยงานต่างประเทศ ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนสะสมที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าและเป็นส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมกิจการจะถูกจัดสรรและรายงานเป็นส่วนหนึ่งของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมกิจการในงบฐานะการเงินรวม
- 42 การแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานซึ่งเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง ให้เป็นสกุลเงินที่ใช้เสนองบการเงินซึ่งเป็นสกุลเงินที่แตกต่างออกไป ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้
- 42.1 ทุกรายการ (นั่นคือ สินทรัพย์ หนี้สิน รายการที่เป็นส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงข้อมูลเปรียบเทียบ) ให้แปลงค่าด้วยอัตราปิด ณ วันที่ของงบฐานะการเงินล่าสุด เว้นแต่
- 42.2 เมื่อรายการนั้นได้มีการแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง จำนวนเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบให้รายงานด้วยจำนวนซึ่งแสดงเป็นปีปัจจุบันในงบการเงินของปีก่อนหน้า (นั่นคือ ไม่มีการปรับปรุงผลของการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาหรืออัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในภายหลัง)
- 43 เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการเป็นสกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง กิจการนั้นต้องปรับงบการเงินของกิจการขึ้นใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 ก่อนที่จะนำวิธีการแปลงค่าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 42 มาถือปฏิบัติ ยกเว้นจำนวนเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบที่ได้มีการแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุล

เงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง (ดูย่อหน้าที่ 42.2) เมื่อสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้ยุติลง และกิจการไม่ต้องปรับงบการเงินใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 29 อีกต่อไป ให้กิจการนั้นใช้จำนวนซึ่งมีการปรับระดับราคาแล้ว ณ วันที่ที่กิจการยุติการแสดงงบการเงินใหม่เป็นราคาทุนเดิมในการแปลงค่ารายการต่าง ๆ เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนองบการเงิน

การแปลงค่าของหน่วยงานต่างประเทศ

- 44 การแปลงค่าตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 45 ถึง 47 ซึ่งเพิ่มเติมต่อจากย่อหน้าที่ 38 ถึง 43 ให้นำไปใช้เมื่อมีการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินเพื่อจะทำให้งบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศนำไปรวมในงบการเงินของกิจการที่นำเสนองบการเงินโดยวิธีการจัดทำงบการเงินรวม หรืองบการเงินที่บันทึกเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย
- 45 การรวมผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศเข้าไว้ในงบการเงินของกิจการที่นำเสนองบการเงินให้ใช้วิธีการจัดทำงบการเงินรวมตามปกติ เช่น การตัดยอดคงเหลือระหว่างกัน และรายการระหว่างกันของบริษัทย่อย (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม) อย่างไรก็ตาม รายการระหว่างกันที่เป็นตัวเงินของสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ไม่ว่าจะเป็นรายการระยะสั้นหรือระยะยาวไม่สามารถนำไปตัดรายการกับรายการระหว่างกันของหนี้สิน (หรือสินทรัพย์) โดยไม่แสดงผลของความผันผวนในอัตราแลกเปลี่ยนในงบการเงินรวมได้ ทั้งนี้ เนื่องจากรายการที่เป็นตัวเงินเหล่านั้นเป็นข้อผูกมัดที่จะต้องแปลงค่าจากเงินสกุลหนึ่งเป็นเงินอีกสกุลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลให้กิจการที่เสนองบการเงินมีกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ดังนั้น ในงบการเงินรวมของกิจการที่เสนองบการเงิน ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวยังคงรับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน หรือหากผลต่างนั้นเกิดจากสถานการณ์ที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 32 จะถูกรับรู้ในส่วนหนึ่งของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและผลสะสมแสดงแยกเป็นรายการต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นที่จะมีการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศนั้นไป
- 46 เมื่องบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศแสดงวันที่ในงบการเงินแตกต่างไปจากวันที่ในงบการเงินของกิจการที่เสนองบการเงิน หน่วยงานต่างประเทศมักจะจัดทำงบการเงินเพิ่มเติม ณ วันที่เดียวกันกับวันที่ในงบการเงินของกิจการที่เสนองบการเงินเพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินรวม หากไม่มีการจัดทำงบการเงินเพิ่มเติมดังกล่าว มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 กำหนดให้ใช้งบการเงินที่มีวันที่แตกต่างกันได้ ถ้าความแตกต่างกันนั้นไม่เกินกว่า 3 เดือน และให้ปรับปรุงผลกระทบของรายการหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างวันที่ที่แตกต่างกันนั้น ในกรณีนี้ การแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินของหน่วยงานต่างประเทศจะใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของหน่วยงานต่างประเทศ สำหรับกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างช่วงเวลาจากวันที่ในงบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศจนถึงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของกิจการที่เสนองบการเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ กิจการจะต้องทำ

รายการปรับปรุงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 วิธีการปฏิบัติสำหรับการจัดทำงบการเงินรวมดังกล่าวนี้ให้ถือปฏิบัติสำหรับกรณีบันทึกเงินลงทุนในบริษัทร่วมหรือการร่วมค้าด้วยวิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 ด้วยเช่นเดียวกัน

- 47 ค่าความนิยมที่เกิดจากการซื้อหน่วยงานต่างประเทศ และการปรับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินให้เป็นมูลค่ายุติธรรมที่เกิดจากการซื้อหน่วยงานต่างประเทศ ให้ถือเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของหน่วยงานต่างประเทศนั้น ดังนั้น ค่าความนิยมและการปรับมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวต้องแสดงในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ และจะถูกแปลงค่าด้วยอัตราปิดตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 39 และ 42

การจำหน่ายหรือการจำหน่ายบางส่วนของหน่วยงานต่างประเทศ

- 48 ในการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศ กิจการต้องรับรู้จำนวนสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างประเทศนั้นในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและแสดงจำนวนสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น และจะถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน (การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) เมื่อมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศนั้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน)

- 48ก นอกจากการจำหน่ายส่วนได้เสียทั้งหมดในหน่วยงานต่างประเทศ การจำหน่ายบางส่วนดังกรณีต่อไปนี้ถือเป็นการจำหน่าย

48ก.1 การจำหน่ายเพียงบางส่วนที่ทำให้สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยที่มีหน่วยงานต่างประเทศ แม้ว่ากิจการจะยังคงส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของกิจการที่เคยเป็นบริษัทย่อยภายหลังการจำหน่ายเพียงบางส่วนดังกล่าว และ

48ก.2 กรณีที่กิจการยังคงส่วนได้เสียภายหลังการจำหน่ายเพียงบางส่วนในการร่วมการงานหรือการจำหน่ายเพียงบางส่วนของเงินลงทุนในบริษัทร่วมที่มีหน่วยงานต่างประเทศที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งถือเป็นหน่วยงานในต่างประเทศ

- 48ข การจำหน่ายบริษัทย่อยซึ่งรวมหน่วยงานต่างประเทศ ผลสะสมของผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างประเทศซึ่งจัดสรรอยู่ในส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจะต้องเลิกรับรู้รายการแต่จะไม่ถูกโอนไปเป็นกำไรหรือขาดทุน

- 48ค การจำหน่ายบางส่วนของบริษัทย่อยซึ่งรวมหน่วยงานต่างประเทศ กิจการต้องมีการปันส่วนผลสะสมของผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนของหน่วยงานต่างประเทศที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้กับส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม ในกรณีที่เป็นการจำหน่ายเพียงบางส่วนของหน่วยงานต่างประเทศ กรณีอื่นๆ กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนจากส่วนหนึ่งของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปกำไรหรือขาดทุนเฉพาะสัดส่วนของหุ้นที่มีการขาย

- 48ง การจำหน่ายเพียงบางส่วนของส่วนได้เสียของหน่วยงานต่างประเทศเป็นการลดความเป็นเจ้าของ

ในหน่วยงานต่างประเทศ เว้นแต่เป็นการลดลงจากการจำหน่ายตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 48ก จะต้องปฏิบัติตามบัญชีเสมือนมีการจำหน่าย

- 49 กิจการอาจจำหน่ายหรือจำหน่ายบางส่วนของส่วนได้เสียของตนในหน่วยงานต่างประเทศโดยการขาย การเลิกกิจการ การรับเงินคืนค่าหุ้น หรือการละทิ้งหน่วยงานนั้นไปทั้งหมดหรือบางส่วน การปรับลดมูลค่าตามบัญชีของหน่วยงานต่างประเทศเนื่องจากผลขาดทุนหรือการด้อยค่าไม่ถือเป็นการจำหน่ายกิจการบางส่วน ดังนั้น กิจการต้องไม่รับรู้รายการกำไรหรือขาดทุนจากผลสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวเข้ากำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการปรับลดมูลค่าลง

ผลกระทบทางภาษีของผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนทั้งหมด

- 50 กำไรหรือขาดทุนซึ่งเกิดจากรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และจากผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นเมื่อมีการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ (รวมทั้งหน่วยงานต่างประเทศ) ให้เป็นสกุลเงินที่แตกต่างไป อาจมีผลกระทบทางภาษีเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งกิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

การเปิดเผยข้อมูล

- 51 ในย่อหน้าที่ 53 และย่อหน้าที่ 55 ถึง 57 การกล่าวถึงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานในกรณีของกลุ่มกิจการให้หมายความถึงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่
- 52 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- 52.1 จำนวนผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่รับรู้เป็นกำไรหรือขาดทุน ยกเว้นผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 52.2 จำนวนผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิที่ถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และรับรู้ผลสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น และการกระทบยอดของจำนวนของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ตั้งแต่วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาบัญชีจนถึงวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี
- 53 เมื่อสกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงินแตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ กิจการที่นำเสนอการเงินต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว พร้อมกับเปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ และเปิดเผยถึงเหตุผลของการใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน
- 54 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนอการเงิน หรือของหน่วยงานต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว และเหตุผลของการเปลี่ยนสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานนั้น

- 55 เมื่อกิจการแสดงงบการเงินด้วยสกุลเงินที่แตกต่างไปจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน กิจการจะระบุว่างบการเงินเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินได้ ก็ต่อเมื่อบงการเงินของกิจการเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้น รวมไปถึงวิธีการแปลงค่าซึ่งกล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 39 และ 42 ของ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 56 บางครั้งกิจการแสดงงบการเงินหรือข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ด้วยสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการ โดยไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 55 เช่น การแปลงค่า เป็นสกุลเงินอื่นเพียงบางรายการที่เลือกมาจากงบการเงิน หรือกิจการซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีใช้สกุลเงินของเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และกิจการแปลงค่า ทุกรายการของงบการเงินให้เป็นอีกสกุลเงินหนึ่งด้วยอัตราปิดล่าสุด การแปลงค่าดังกล่าว ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินและให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามที่ ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 57
- 57 เมื่อกิจการแสดงงบการเงินของกิจการหรือข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ด้วยสกุลเงินที่ไม่ใช่ทั้ง สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานหรือสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ซึ่งไม่เป็นไปตาม ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 55 กิจการต้องปฏิบัติดังนี้
- 57.1 ชี้แจงข้อมูลอย่างชัดเจนโดยแสดงเป็นข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อแยกให้เห็นว่าข้อมูล ดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
 - 57.2 เปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเพิ่มเติม และ
 - 57.3 เปิดเผยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการและวิธีการแปลงค่าที่ใช้ ในการแสดงข้อมูลเพิ่มเติมดังกล่าว
- 57ก เมื่อกิจการประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเนื่องจากสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็น อีกสกุลเงินหนึ่งได้ (ดูย่อหน้าที่ 19ก) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ ถึงการที่เงินสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินอีกสกุลเงินหนึ่งได้นั้นส่งผลกระทบหรือ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน ฐานะการเงิน และกระแสเงินสดของ กิจการ เพื่อบรรลุดูวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 57ก.1 ธรรมชาติและผลกระทบทางการเงินจากสกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีก สกุลเงินหนึ่งได้
 - 57ก.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้
 - 57ก.3 กระบวนการประมาณการ และ
 - 57ก.4 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการเนื่องจากสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีก สกุลเงินหนึ่งได้
- 57ข ย่อหน้าที่ ก18 ถึง ก20 ได้ระบุวิธีการที่กิจการจะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

- 58 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 58ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 59 กิจการต้องนำย่อหน้าที่ 47 มาถือปฏิบัติสำหรับการซื้อหน่วยงานต่างประเทศทั้งหมดที่เกิดขึ้น นับตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก สำหรับรายการซื้อที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ อนุญาตให้กิจการสามารถนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 มาถือปฏิบัติโดยวิธีการปรับย้อนหลังได้ สำหรับรายการซื้อหน่วยงานต่างประเทศที่เกิดขึ้นก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการถือปฏิบัติโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป กิจการไม่ต้องปรับย้อนหลังงบการเงินปีก่อนและสามารถแสดงค่าความนิยมและการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมที่เกิดจากการซื้อหน่วยงานต่างประเทศเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ แทนการแสดงเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของหน่วยงานต่างประเทศได้ ซึ่งหมายความว่า ค่าความนิยมและการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมเหล่านั้นจะแสดงด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการแล้วหรือเป็นรายการที่ไม่ใช่ตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีการรายงานด้วยอัตราแลกเปลี่ยนของวันที่ซื้อหน่วยงานต่างประเทศ
- 60 การเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- 60ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ค (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ช (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ซ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 60ฌ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 60ญ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ปรับปรุงย่อหน้าที่ 3 4 5 27 และ 52 และตัดย่อหน้าที่ 60ค 60จ และ 60ฉ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- 60กฎ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า* ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 16 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16
- 60กฎ *การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยน* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคมปี 2566 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2568 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข และภาคผนวก ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปี que เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปี que กิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นครั้งแรก
- 60ฐ ในการถือปฏิบัติ *การขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยน* กิจการต้องไม่ปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบใหม่ แต่
- 60ฐ.1 ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน หากกิจการต้องรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน และกิจการสรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราต่างประเทศได้ หรือกิจการสรุปว่าเงินตราต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง
- 60ฐ.1.1 แปลงค่ารายการที่ได้รับผลกระทบที่เป็นรายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศ กับรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น และ
- 60ฐ.1.2 รับรู้ผลกระทบจากการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นครั้งแรก โดยการปรับปรุงกับกำไรสะสมยกมา
- 60ฐ.2 ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน หากกิจการใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ และกิจการสรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ) ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินได้ หรือกิจการสรุปว่าสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ) ได้ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง
- 60ฐ.2.1 แปลงค่ารายการสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น

ร่าง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 60ฐ.2.2 แปลงค่ารายการที่เป็นส่วนของเจ้าของที่ได้รับผลกระทบด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และ
- 60ฐ.2.3 รับรู้ผลกระทบจากการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นครั้งแรกด้วยการปรับปรุงกับผลสะสมของผลต่างจากการแปลงค่าที่แยกแสดงเป็นรายการต่างหากในส่วนของเจ้าของ

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

- 61 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- 62 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

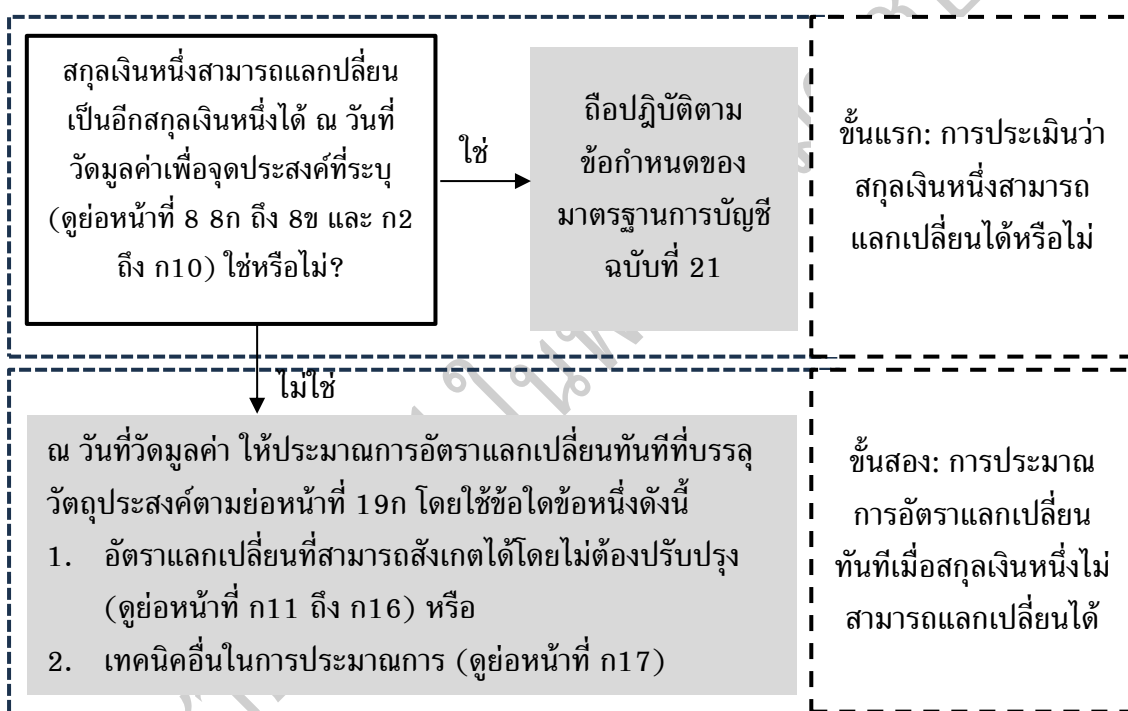
ภาคผนวก ก

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการบัญชี

ความสามารถในการแลกเปลี่ยน

- ก1 แผนภาพต่อไปนี้จะมีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ และช่วยกิจการประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

ขั้นแรก: การประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ (ย่อหน้าที่ 8 และ 8ก ถึง 8ข)

- ก2 ย่อหน้าที่ ก3 ถึง ก10 กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการอาจกำหนดว่าสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ถึงแม้ว่าสกุลเงินนั้นอาจสามารถแลกเปลี่ยนได้ในทางกลับกันก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการอาจกำหนดว่าสกุลเงิน PC ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน LC ได้ ถึงแม้ว่าสกุลเงิน LC จะสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน PC ได้ก็ตาม

กรอบเวลา

- ก3 ย่อหน้าที่ 8 ให้นิยามอัตราแลกเปลี่ยนทันที โดยหมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งมอบทันที อย่างไรก็ตาม รายการแลกเปลี่ยนอาจไม่เสร็จสมบูรณ์ในทันทีเสมอไปเนื่องจากข้อกำหนดตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือด้วยเหตุผลในทางปฏิบัติ เช่น วันหยุดนักขัตฤกษ์ ความล่าช้าที่เกิดจากการดำเนินการตามปกติในการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งไม่ได้ตัดโอกาสของความสามารถในการแลกเปลี่ยนของสกุลเงินนั้นไปเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ทั้งนี้ ความล่าช้าที่เกิดจากการดำเนินการตามปกติประกอบด้วยอะไรบางอย่างนั้นขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม

ความสามารถในการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่ง

- ก4 ในการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาถึงความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นนั้นมากกว่าความตั้งใจหรือการตัดสินใจที่จะทำเช่นนั้น ภายใต้ข้อกำหนดอื่นๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 สกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หากกิจการสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นนั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม แม้ว่าจะตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะไม่ทำเช่นนั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น ภายใต้ข้อกำหนดอื่นๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 ไม่ว่ากิจการจะตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะทำให้ได้มาซึ่งสกุลเงิน PC หรือไม่ก็ตาม สกุลเงิน LC สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน PC ได้ หากกิจการสามารถแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นสกุลเงิน PC หรือแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นอีกสกุลเงินหนึ่ง (FC) แล้วจึงแลกเปลี่ยนสกุลเงิน FC เป็นสกุลเงิน PC ก็ได้

กลไกตลาดหรือวิธีการแลกเปลี่ยน

- ก5 ในการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาเฉพาะกลไกตลาดหรือวิธีการแลกเปลี่ยนที่ทำให้การทำธุรกรรมในการแลกเปลี่ยนสกุลเงินหนึ่งเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่สามารถใช้บังคับได้ความสามารถในการใช้บังคับได้พิจารณาตามกฎหมาย รายการแลกเปลี่ยนตามกลไกตลาดหรือวิธีการแลกเปลี่ยนจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่สามารถใช้บังคับได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม

จุดประสงค์ของการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่ง

- ก6 อัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันอาจมีอยู่สำหรับการใช้เงินที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ประเทศที่เผชิญต่อแรงกดดันของดุลการชำระเงินอาจไม่อนุญาตให้ส่งเงินทุน (เช่น การจ่ายเงินปันผล) ไปยังประเทศอื่น แต่ส่งเสริมการนำเข้าสินค้าโดยเฉพาะจากประเทศนั้น ในสภาพแวดล้อมนั้น หน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอาจ
- ก6.1 กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนพิเศษสำหรับการนำเข้าสินค้าเหล่านั้น และอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับ ‘บทลงโทษ’ ในการส่งเงินทุนไปยังประเทศอื่น ซึ่งส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันนำมาถือปฏิบัติกับรายการแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกัน หรือ
- ก6.2 ทำให้อีกสกุลเงินหนึ่งใช้เฉพาะการชำระค่านำเข้าสินค้าเหล่านั้น และไม่ใช่สำหรับการส่งเงินทุนไปยังประเทศอื่น
- ก7 การพิจารณาว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่นั้นอาจขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่กิจการได้มา (หรือในทางทฤษฎีอาจจำเป็นต้องได้มา) ซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งกิจการต้องประเมินความสามารถในการแลกเปลี่ยน
- ก7.1 เมื่อกิจการต้องรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 20 ถึง 37) กิจการต้องสันนิษฐานว่าจุดประสงค์ของการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งนั้นเพื่อรับรู้หรือชำระราคาสำหรับธุรกรรม สินทรัพย์ หรือหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศแต่ละรายการ
- ก7.2 เมื่อกิจการใช้สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 38 ถึง 43) กิจการต้องสันนิษฐานว่าจุดประสงค์ของการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งนั้น เพื่อรับรู้หรือชำระราคาสำหรับสินทรัพย์สุทธิ หรือหนี้สินสุทธิของกิจการ
- ก7.3 เมื่อกิจการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 44 ถึง 47) กิจการต้องสันนิษฐานว่าจุดประสงค์ของการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งนั้นเพื่อรับรู้หรือชำระราคาสำหรับเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ
- ก8 สินทรัพย์สุทธิหรือเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศของกิจการ อาจรับรู้โดย ตัวอย่างเช่น
- ก8.1 การจ่ายผลตอบแทนทางการเงินให้กับเจ้าของกิจการ
- ก8.2 การรับผลตอบแทนทางการเงินจากหน่วยงานต่างประเทศของกิจการ หรือ
- ก8.3 การได้รับคืนเงินลงทุนโดยกิจการหรือเจ้าของกิจการ เช่น ได้จากการจำหน่ายเงินลงทุน
- ก9 กิจการต้องประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่แยกตามแต่ละจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 ตัวอย่างเช่น กิจการต้องประเมินความสามารถในการแลกเปลี่ยนสำหรับจุดประสงค์ของการรายงานรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ก7.1) แยกจากความสามารถในการแลกเปลี่ยนสำหรับ

จุดประสงค์ของการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ (ดูย่อหน้าที่ ก7.3)

ความสามารถในการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งในจำนวนจำกัด

- ก10 เพื่อจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 สกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หากกิจการสามารถได้มาซึ่งจำนวนเงินไม่มีนัยสำคัญของอีกสกุลเงินหนึ่ง กิจการต้องประเมินจำนวนเงินที่มีนัยสำคัญของอีกสกุลเงินหนึ่งว่าได้มาเพื่อจุดประสงค์ที่ระบุ โดยการเปรียบเทียบจำนวนเงินดังกล่าวกับจำนวนเงินทั้งหมดที่ต้องมีของอีกสกุลเงินหนึ่งเพื่อจุดประสงค์ที่ระบุไว้ ตัวอย่างเช่น สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการคือสกุลเงิน LC กิจการมีหนี้สินที่เป็นสกุลเงิน FC กิจการประเมินว่าจำนวนเงินทั้งหมดของสกุลเงิน FC ที่กิจการสามารถได้มาเพื่อจุดประสงค์ของการชำระหนี้สินเหล่านั้นเป็นจำนวนที่ไม่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับจำนวนเงินทั้งหมด (ผลรวม) ของยอดหนี้สินคงเหลือที่เป็นสกุลเงิน FC หรือไม่

ขั้นสอง: การประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ 19ก)

- ก11 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ระบุวิธีที่กิจการใช้ประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการสามารถใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือเทคนิคอื่นในการประมาณการ (ดูย่อหน้าที่ ก17)

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

- ก12 ในการประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง หากอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้นั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก ตัวอย่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้ รวมถึง
- ก12.1 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อจุดประสงค์อื่นที่มีใช้จุดประสงค์เดียวกับที่กิจการประเมินความสามารถในการแลกเปลี่ยนได้ (ดูย่อหน้าที่ ก13 ถึง ก14) และ
- ก12.2 อัตราแลกเปลี่ยนแรกที่กิจการสามารถได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งเพื่อจุดประสงค์ที่ระบุไว้หลังจากความสามารถในการแลกเปลี่ยนของสกุลเงินกลับคืนสู่สภาพเดิม (อัตราแลกเปลี่ยนครั้งสุดท้ายที่เกิดขึ้นในภายหลัง) (ดูย่อหน้าที่ ก15 ถึง ก16)

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้เพื่อจุดประสงค์อื่น

- ก13 สกุลเงินหนึ่งที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้เพื่อจุดประสงค์หนึ่ง แต่อาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นได้เพื่อจุดประสงค์อื่น ตัวอย่างเช่น กิจการอาจสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินหนึ่งสำหรับนำเข้าสินค้าโดยเฉพาะ แต่ไม่ใช่สำหรับการจ่ายเงินปันผล ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้เพื่อจุดประสงค์อื่นนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก แล้วกิจการอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนนั้นเป็นอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้นได้
- ก14 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ดังนี้
- ก14.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้มีหลายอัตราหรือไม่ - การมีอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้มากกว่าหนึ่งอัตรา อาจบ่งชี้ได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนนั้นถูกกำหนดเพื่อส่งเสริมหรือขัดขวางกิจการในการได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้เหล่านี้อาจรวมถึง ‘สิ่งจูงใจ’ หรือ ‘บทลงโทษ’ และอัตราดังกล่าวอาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น
- ก14.2 จุดประสงค์ของสกุลเงินที่สามารถแลกเปลี่ยนได้ - หากกิจการสามารถได้มาซึ่งเงินอีกสกุลเงินหนึ่งเพื่อจุดประสงค์ที่จำกัดเท่านั้น (เช่น การนำเข้าสินค้าจากจีน) อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้ อาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น
- ก14.3 ธรรมชาติของอัตราแลกเปลี่ยน - อัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวที่สามารถสังเกตได้ส่วนมากจะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นมากกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดโดยผ่านการแทรกแซงเป็นปกติของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง
- ก14.4 ความถี่ในการทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจุบัน - อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ส่วนมากจะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นได้น้อยกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้ซึ่งได้รับการปรับปรุงเป็นประจำทุกวัน (หรือมีความถี่มากกว่านั้น) ให้ทันสมัย

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนแรกที่เกิดขึ้นในภายหลัง

- ก15 สกุลเงินหนึ่งที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันที่วัดมูลค่าเพื่อจุดประสงค์ที่ระบุ ต่อมาในภายหลังอาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นได้เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนครั้งแรกที่เกิดขึ้นในภายหลังนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนนั้นเป็นอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้นได้
- ก16 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนครั้งแรกที่เกิดขึ้นในภายหลังบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ดังนี้

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- ก16.1 ช่วงเวลาระหว่างวันที่วัดมูลค่าและวันที่ความสามารถในการแลกเปลี่ยนกลับคืนสู่สภาพเดิม - ยิ่งรอบระยะเวลาที่ยิ่งสั้น อัตราแลกเปลี่ยนครั้งแรกสุดที่เกิดขึ้นในภายหลังจะยิ่งสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นได้มากกว่า
- ก16.2 อัตราเงินเฟ้อ - เมื่อสภาพเศรษฐกิจอยู่ในภาวะเงินเฟ้อสูง ตลอดจนเมื่อสภาพเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง) การเปลี่ยนแปลงของราคาจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและบ่อยครั้ง บางที่อาจเปลี่ยนแปลงหลายครั้งต่อวัน ดังนั้น อัตราแลกเปลี่ยนครั้งแรกสุดที่เกิดขึ้นในภายหลังของสกุลเงินนั้นภายใต้สภาพเศรษฐกิจดังกล่าว อาจไม่ได้สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น

การใช้เทคนิคอื่นในการประมาณการ

- ก17 กิจกรรมที่ใช้เทคนิคอื่นในการประมาณการอาจเริ่มจากอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้อัตราใดอัตราหนึ่ง รวมถึงอัตราที่เกิดจากการทำธุรกรรมแลกเปลี่ยนด้วยกลไกตลาดหรือวิธีการแลกเปลี่ยนที่ไม่ก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่สามารถใช้บังคับได้ และปรับปรุงอัตรานั้นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก

การเปิดเผยเมื่อสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

- ก18 กิจกรรมต้องพิจารณาว่ารายละเอียดใดที่จำเป็นต้องเปิดเผยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก19 ถึง ก20 และข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมใดๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก
- ก19 เพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ 57ก กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูล ดังนี้
- ก19.1 สกุลเงินและคำบรรยายถึงข้อจำกัดที่ส่งผลให้สกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้
- ก19.2 คำบรรยายถึงรายการที่ได้รับผลกระทบ
- ก19.3 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบ
- ก19.4 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้ และอัตรานั้นคืออัตราใด ระหว่าง
- ก19.4.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถสังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ดูย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือ
- ก19.4.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้นโดยใช้เทคนิคอื่นในการประมาณการ (ดูย่อหน้าที่ ก17)
- ก19.5 คำบรรยายถึงเทคนิคในการประมาณการที่ใช้ และข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติที่ใช้ในเทคนิคการประมาณการ และ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- ก19.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการจากการที่สกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ และธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ก20 เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินได้ หรือในกรณีสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ด้วย
- ก20.1 ชื่อและสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจของหน่วยงานต่างประเทศ ไม่ว่าหน่วยงานต่างประเทศดังกล่าวจะเป็นบริษัทย่อย การดำเนินงานร่วมกัน การร่วมค้า บริษัทร่วมหรือสาขา
- ก20.2 ข้อมูลทางการเงินโดยสรุปของหน่วยงานต่างประเทศนั้น และ
- ก20.3 ธรรมชาติและเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาใดๆ ที่กำหนดให้กิจการต้องให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่หน่วยงานต่างประเทศ รวมถึงเหตุการณ์หรือสถานการณ์แวดล้อมที่ทำให้กิจการมีฐานะเปิดต่อการขาดทุน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายณพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจ	กรรมการ
นางสาววราพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิรวัดณ์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสธยา	ดินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	ลิกิจวัฒน์	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นาคคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสาวสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ต)	กรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวลา	เทียนประเสริฐกิจ	อนุกรรมการ
นางวรารมณ	อุ้นปิติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารมณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรวิจิตรสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลุน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวชมานันท์	เนตพุทกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	ฐิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลวงค์) อนุกรรมการ

(นางสาวอภิชา พอลเลิศ) อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี โอฬารรัตน์มณี) อนุกรรมการและเลขานุการ

(นางสาวธัญพร อธิกุลวริน) อนุกรรมการและเลขานุการ

นายอุดม ธนรัตน์พงศ์ ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อาร์โสมณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิตี	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณท์	อนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สินวลขำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวปณิชากร	ฐปะเตมีย์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พณิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวัชรวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนัยศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิทย์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

